

Wie in Mij geloof zal leven, ook al is hij gestorven. (Ev.)

†

Vrome gedachtenis aan
de heer

FRANS HERREGODTS

echtgenoot van mevrouw
José Van Wijmeersch

geboren te Schendelbeke op 4 oktober 1928
en godvruchtig overleden te Geraardsbergen
in het Stedelijk Ziekenhuis op 14 september
1986, gesterkt door de HH. Sakramenten der
zieken.

De families

Herregodts, Van Wijmeersch,
Clement en De Nollin
danken U oprecht voor de bliken
van genegenheid en deelneming in
hun rouw en voor uw vroom gebed.

Uitg. Miserez, Deftinge

Het is niet jong. Het is niet oud. Maar voor ons al te vroeg. En eigenlijk is het toch wel te begrijpen. Vader moest vroeg naar de koolmijnen gaan werken. Dat is 'n zware en was destijds zeker 'n zure arbeid. Veel en lang van huis weg. In dikwijls erbarmlijke omstandigheden. Ruw werk en de verdiensten waren zeker niet in verhouding tot de geleverde inspanningen. En toch deed hij het omdat het de enige uitweg was om voor vrouw en kinderen de kost te kunnen verdienen. En daar ging het tenslotte om.

Weinigen kunnen vermoeden wat er omgaat in 'n man die zoveel moet offeren om voor z'n gezin 'n boterham te verdienen. En dan soms zo lang van huis. De slijtage van lichaam en geest waren de oorzaak dat hij, om gezondheidsredenen gedwongen was het werk te laten staan. Ook dat werkt ontmoedigend en ondermijnt het gestel. Zo is het de laatste jaren vooral 'n sukkel en geweest en heeft hij veel moeten afbijten. En nu weer, en altijd vroeger dat wij het vermoed hebben, is hij plots weer opgenomen, maar deze keer was het onherroepelijk.

Vandaag dragen wij hem uit en vragen God om vader te aanvaarden om het goede dat hij gedaan heeft. Wij bidden om troost en kracht voor moeder bij de komende eenzame uren. Moge onze dienstbaarheid en 'n gebed haar 'n troost zijn. En voor vader zeggen wij: "Onze Vader" ... "Wees gegroet..."